

beviisning, at det i Luften staaende Korn holder sig længere og bedre end det i Lader Indpakkede, sætte den største Deel af deres Sæd i Stak. Man finder ofte 20 til 30 Stakke i en Stakkehøve, hver paa 1500 til 2000 Neg, og hertil er anlagt ordentlige Stilladser, som altid blive staaende. Et saadant Stillads bestaaer af 6 tre Fod høie Søiler af støbt Jern, anbragte paa et Steengulv, og over hvilke igjen lægges et stærkt Bræddelad, fra hvis Midte en Stang, befæstet ved 6 Stiver, og saa høi, at den naaer en Fod ovenover Stakken, er lodret opreist, for derpaa at befæste Taget. Paa dette Stillads blive Negene med en saadan Noiagtighed og Behændighed sammenstuvede, at Stakken ofte kan staae i flere Aar uden mindste Skade; thi Søilernes Glathed sikkrer en saadan Stak for Angreb af Rotter og Muns. — Endelig udfordres ogsaa et jævnt, fast Loegulv, og hos Tærskeren fornemmelig tre Egenstaber: Værlighed, Kraft og Behændighed.

Kløverets Spharvning*).

Der gives i Landbøesenet mange nyttige Ting, som vel ere bekjendte, men dog sjældent eller aldrig blive

*) Af Samme.

bragte i Anvendelse. Saaledes forholder det sig f. Ex. med Opharvningen af Kloveret om Foraaret; kun saa tør begynde hermed, af Frygt for den Forstyrrelse, Planterne derved synes at lide, men hvo, som engang har erfaret den heldige Virkning, en saadan Behandling har paa Klovermarken, vil ikke let igjen give slip derpaa.

Kloveret vil, ligesaavel som andre Væxter, have en løb og for Ukrud renset Mark, hvilket ikke alene bevirkes ved mange Planter's Hynning, men ogsaa ved Opharvning, hvor, som paa Sædemarker, Hynning ikke kan anvendes. Man lade Harven gaae over Engen for at opkradse Jordkorpen, og Græsvæxten vil derefter vise sig meget kraftigere. Lucerne; og Esparsettemarkerne blive vel overalt overtrukne med en dygtig Harve. Mange Landmænd tilraade endogsaa en saadan Behandling efter hver Slæt.

Meget almindelig er den Skik, saa tidligt som muligt om Foraaret at opharve Hvede og Rug for at skaffe den friskt Jordsmø; men endnu oftere opharves Baarsæden, som Havre, Byg og Hirse, saa og Kartofler og Hvideroer; og dog undlades alt dette igjen paa andre Steder ganske, af Frygt for at det mueligen kunde skade Afgrøden. Man seer heraf, at Moden ogsaa heri har sit Spil. Naar der imidlertid overhovedet, og det endog ved de meest kjælnæ Planter, ikke finder nogen Betænkelighed Sted mod Markernes Opharvning, saa maa